

Tack!

av Micael Nilsson

När vi samlas en gång i Din himmel,
står jag nog i de ringastes led.
När Du mött dem som lyckades bättre,
vill ock jag inför Dig falla ned.

Om jag vågar vill jag lyfta blicken,
för att skåda Ditt anletes drag.
När jag kysst Dina sargade händer,
vill jag viska dig Dig tack för var dag.

För var dag som Din nåd bar mig genom,
trots att jag aldrig blev vad Du tänkt.
För var dag Du förlät och förstod mig.
För den guldkant på livet Du skänkt.

För var prøvosam dag av förändring,
då Du gjorde mig stark, och gav mod.
För var glädjefylld dag, full av vänskap,
och för det som jag aldrig förstod.

Sedan reser Du mig, inför tronen,
som Du gjort tusen gånger var dag.
Jag ska resa mig med millioner.
Millioner som känner som jag.